

alt.urgell

periòdic quinzenal d'Esquerra

Número solt 20 centims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Ciutat: 5 pessetes any.

Fora i Andorra: 6 pessetes.

Estranger: 7 pessetes.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Carrer Estudis, 8 (Casal d'Esquerra)

Telefon, num. 83

Portantveu del Comité Executiu Comarcal de l'ALT URGELL (Esquerra Republicana de Catalunya)

EL FRACAS DEL FEIXISME

El feixisme és la negació de la civilització. És l'intent foll d'agermanar i fer fructíferes idees i realitzacions que per estar tan contraposades les unes amb les altres, en lloc de donar resultats favorables, porten als països que els implanten, ademés del desequilibri econòmic i polític a l'endarreriment en tots els arts i oficis produint de quan en quan, massa sovint malauradament, xocs i represions que vessen sang d'homes idealistes i honrats.

Vegem sinó els darrers aconteixements esdevinguts a Austria i Alemanya.

Pocs mesos han bastat a Austria perquè després de la represió contra els socialistes i d'haver-se implantat un nou règim amb una constitució feta a gust del feixisme, caigués el seu cap i inspirador Dollfus, assassinat, res menys que per un altre grup de feixistes, amb el que ens han posat de manifest una vegada més, que el feixisme no serveix ni per a convindre entre ells i que té necessitat de destruir-se l'un amb l'altre, en lluita constant i inhumana sense deixar res en peu. Dollfus, llençà damunt els treballadors austriacs tota la força de que disposava l'estat del que ell n'era cap del govern i no vacil·là en destruir una obra modèl·lica que a Viena i a tot Austria havien aconseguit amb intel·ligència i esforç digne de millor sort els socialistes austriacs.

Foren aquests batuts, empresonats molts d'ells, assassinats els nobles cabdills, defensors de la llibertat, després de tractar de deshonrar los atribuïnt-los-hi accions i accions inventats pel govern per tal d'enganyar i desil·lusionar els seus correligionaris. Tots foren tractats implacablement. El govern amb la seva força bruta havia batut contundentment el proletariat, però no pogué malgrat tot vencer-los, perquè per això hauria estat precisa l'eliminació de tots els socialistes i demòcrates austriacs, que són la majoria del país i la quasi totalitat dels productors de riquesa.

El resultat d'aquelles jornades tràgiques semblava que havia de portar una aparent tranquil·litat i que durant llarg temps ningú s'atreveria a aixecar el cap contra el règim naixent. No sols no fou així, sinó que de llavors ençà no hi ha hagut més calma a Austria, els atemptats, desordres, intents subversius han anat succeint-se, culminant amb l'agressió a Dollfus que li ha costat la vida i que han posat a Europa i al món sencera, en perill de suportar una nova guerra.

Austria, i millor dit Dollfus, no sabé preveure que en anar contra el proletariat i destruir la seva obra, anava i destruïa el seu país i que a mida que assassinava socialistes, no feia altra cosa que cavar la seva pròpia fossa. A nosaltres no ens ha sorprès el resultat, perquè sabem que els pobles no solament no poden prescindir del proletariat, sinó que per anar endavant necessiten el seu concurs.

Alemanya. Heus ací un altre país feixista al que li ha bastat un any escàs de tenir implantada aquesta modalitat, per desacreditar-se del tot i aparèixer davant del món com uns bàrbars. La persecució sagnant de jueus dels primers temps, amb confiscació de bens i altres mesures radicals, han acabat extenent-se, encara que amb no tanta virulència als catòlics alemanys i a altres sectors, culminant amb la despòtica repressió d'últims de juny i primers de juliol passat, que costà la vida a dotzenes d'alemanys, que foren vilment assassinats als seus domicilis pels seus propis companys i correligionaris, sense preguntar-los-hi res ni demanar-los-hi cap explicació. El dret a la vida, que és en els pobles civilitzats la base de la seva estructura, fou eliminat per la voluntat del cabdill del nacional socialisme alemany, amb el pretext que volien atemptar contra el govern i l'estat, essent suprimits tan fàcilment per un suposat propòsit i sense haver comés cap delictes.

El nacional-socialisme ha fet de l'Estat un instrument exclusivament seu, i com a partit, s'ha erigit en Estat. Ha dissolt totes les organitzacions polítiques afins i adversàries. Hitler gosà de plens poders. La recent mort d'Hindenburg el transforma ademés de dictador indiscutible en cap de l'Estat i del govern. Poques vegades en la història ha tingut un home els destins d'un poble amb tanta plenitud, a les seves mans. El Tercer Reich és la voluntat cega a ell, a Hitler, al Führer. Un monarca absolut no disfruta de més poder.

En aquestes condicions excepcionals, que ha fet pràcticament el nacional-socialisme en favor del poble alemany? Què ha realitzat d'aquelles promeses efectuades, de la supressió de les rendes que no produïen directament del treball intel·lectual i manual; l'abolició completa de l'esclavitud de

l'interès; la confiscació immediata de totes les fortunes degudes a la guerra per ésser considerat com un crim l'enriquiment a costa dels enormes sacrificis que la guerra suposa; nacionalització dels trusts; participació en els beneficis de les grans indústries; ampliació del segur de vellesa; distribució regular i a preus accessibles de les mercaderies de la gran indústria; reforma agrària radical que satisfaci les necessitats nacionals i l'elaboració d'una llei especial instituint la distribució gratuïta de terres amb fins d'utilitat pública; supressió d'impostos sobre els beneficis de les explotacions agrícoles i prohibició de tota especulació sobre els terrenys; persecució de tots quants amb la seva activitat egoïsta donguin els interessos de la comunitat; que els autors de crims contra l'Estat, els usurers i especuladors siguin condemnats a mort, sense distinció de religió ni de raça; abolició de l'atur forçós?

Les prèdiques nacional-socialistes han fracassat ruidosament i per això a Alemanya s'està veient poc a poc, com es va obrint pas la protesta i com cada dia es manifesta algun sector del país desfavorablement per al règim. S'està realitzant el front del proletariat la classe mitja i la petita burgesia, per oposar-se a la tirania dels consorcis bancaris demostrant així que han estat víctimes d'un frau.

D'aquí, la necessitat que ha tingut Hitler dels darrers esdeveniments sagnants d'imposar-se per la força i ofegar les protestes naixents en les files de les seves pròpies forces d'assalt. El nacional socialisme, com tots els feixismes, ha caigut completament en mans de la burgesia i el capitalisme incomprensiu, del militarisme absolutista i del fanatisme nacionalista i religiós.

Austria, igual que Alemanya, que Itàlia, com tots els països que tenen implantat règims de força, no tenen altra sortida, si el poble no els abat a temps com ocorregué a Espanya, que la guerra, la destrucció, la mort, l'endarreriment de la civilització. Vegeu sinó, com altra vegada la guerra és l'amenaça d'Europa i els feix d'Austria han posat a Alemanya enfront d'Itàlia i en perill d'arrossegar al món a una nova catàstrofe.

La història es repeteix, en el fons no és sinó la lluita entre la burgesia i el proletariat; entre el fanatisme religiós i la comprensió; entre l'absolutisme i el liberalisme; entre el feixisme i la democràcia. Els primers volen seguir essent els amos dels destins del món. Els segons no s'hi conformen perquè són més i tenen raó. No és difícil preveure a quin costat es decantarà definitivament la victòria. Podrà de moment i per alguns anys encara, seguir dominant la incomprensió i l'absolutisme. El fanatisme religiós podrà inclús portar nos com en altres èpoques a la guerra, perquè no cal ésser molt intel·ligent per adonar-se que l'església catòlica apostòlica i romana n'és una experta inspiradora. A Austria és implantat el règim feixista per Dollfus, cabdill del partit vaticanista; a Alemanya ho és per Hitler, protestant, amb la col·laboració de Von Papen i del partit catòlic inspirat pel Sant Pare; a Itàlia pacten amb Mussolini establint el tractat de Letran. Res no detura al vaticà, davant la implantació de règims de força, prescindint de diferències de religió. No cal oblidar que a l'església li agrada i sap pactar a temps. Per alguna cosa digué el pare jesuïta Richlmayer, que la «disciplina fascista» és preferible a una democràcia que concedeix als lliurepensadors la llibertat de propaganda.

Podran, com deiem, anar succeint per un temps encara aquestes monstruositats, que homes que es diuen catòlics assassinin fredament a germans nostres i ens llancin a una nova guerra, i que amb l'afany de destruir les conquestes dels que sofreixen, i d'efectuar la contrarrevolució democràtica portar-nos de nou a la guerra, però que no oblidin que una nova guerra ens portarà novament a la revolució i que la pròxima revolució ha d'ésser i serà la liquidació definitiva de la burgesia i el capitalisme intransigent, de les religions opressores i despòtiques i de l'absolutisme i els feixismes, que són sinònims de guerra, destrucció i mort.

Per a el diumenge dia 19, està anunciat un aplec comarcal d'Esquerra Republicana a la Vila de Sort, en el que ha promès l'assistència l'honorable President de la Generalitat senyor Companys.